

< శివరు

క్రీస్తు విజయ ధ్వజము.

తే॥ గీ॥ క్రీస్తు విజయధ్వజంబహు • ద్వికలయందు
ధక్తిజదివిన వారికిఁ • బ్రభువుయేను
రక్షకుండయి సుఖము • నక్షయముగ
నిచ్చి కాపాడుఁ జదువుఁదీ • యింపుమార

గ్రంథకర్త:

వై. జాన్. యెలీషా
సంగీత చిత్రలేఖనోపాధ్యాయుడు.

బా. మిషన్. బాలికాబోధనాధ్యనన పాఠశాల,
ఒంగోలు.

1926

కాపీరైటు రిజర్వ్.

[మొల రు. 0—8—0

వి జ్ఞాపి.

పాఠకమహాశయులారా!

మన భారతీయులు హరికథలు వినుటయం దానక్తివరులనిదలచి శ్రీయేసునాథస్వామివారి చరితమును హరికథానుసారముగా నవీనఫక్కి ననుసరించి ఫార్సీమెట్లతోను, శుద్ధమైన తెలుగు సంగీత కీర్తనలతోను నాకా మహనీయునిపైఁ గల భక్తిని తెలుపుకొఱకీ చిన్ని పాత్రమును రచించితి. రసజ్ఞులీ గ్రంథంబునంగల లోపంబుల మన్నించి నాయుద్యమమునకుఁ బూతాహ మొసంగఁ బ్రార్థించు

24-1925,

ఒంగోలు.

}

భవత్కృపాభిలాషి,

వై. జాన్. యెలీమా,

గ్రంథకర్త.

పండితాభిప్రాయములు

ఇయ్యది సంగీతో పాధ్యాయులగు వై. జాన్ ఎలీమా గారిచే విరచితంబయి, మృదుమధుర గద్యపద్యాదులచే నొప్పురు మన రక్షకుని దివ్యకథామృతము. దీని నామూలాగ్రముగాఁ జదువుటయేగాక గ్రంథకర్తచే సత్కథాకాలక్షేప మొనరింపఁబడునపుడును గర్జవర్ణముఁ గావించుకొంటి. ఇది నువార్తా వ్యాపనార్థమెంతయు నుపకరించునని నాదృఢ విశ్వాసము. క్రైస్తవ మతాభిమానులు గ్రంథకర్తకు సత్కృతప్రీతి తాహముఁగలిగింపఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడ.

27th March 1925,

రామాయపట్టణము.

}

మల్లెల దావీదుగారు,

ల. బా. మిషన్ వేదాంత పాఠశాల

పాధ్యాయులు.

శ్రీయుత వై. జాన్. యెలీషాగారిచే రచింపబడిన
క్రీస్తు విజయధ్వజంబును పొత్తంబును స్థాలీపులాకన్యాయంబున
నచ్చటచ్చటఁ గొన్ని పద్యంబులఁ గొన్ని కీర్తనలఁ జూచితి.
అందలి భావంబును, ధారాశుద్ధియు నోజ ప్రసాదాది కవితా
గుణంబులును మొదలగునవి సరస హృదయంగమంబులుగ
నున్నవి. ఇయ్యది పండిత పామరులకు పఠనీయమై యానం
దంబుఁ గలిగించునదియై యున్నది.

21-4-1925.

ఇట్లు,

గొల్లపూడి శ్రీరామచంద్రశాస్త్రి,

ఆ. బా. మిషన్ ఉన్నత పాఠశాల

తెలుఁగు పండితులు,

ఒంగోలు.

Mr. Y. John, Elisha has written his
“క్రీస్తు విజయధ్వజము” in simple easy Style. It meets
a need among the Indian Christians. The tunes
though sastric are adapted for everyday use in
villages.

It makes a good companion for village
preacher, and helps the ordinary Christian to know
the story of our Blessed Lord, in the tunes that he
likes to sing most.

21-4-1925. }

Mr. G. VANDANAM,

B. A. & L. T.

Headmaster.

A. B. M. High School,

Ongole.

క్రీస్తు విజయధ్వజము

దైవప్రార్థన:—

రాగము: కాఫి   :క్రీస్తున: తాళము: రూపకము.

దేవ! స్తోత్రజాలములను— దీసికొనుము ప్రేమ
భావమందు నిన్నుదలచి — పాడుచుంటి నీకధ
కాపుమంచు వేడినాడ— గార్యసిద్ధిజేయుమా
జీవకోటు లెల్లరునీ — చింతన మొనరించునటుల
సావధానులుగ నొనర్చు — సాయమిడు మహేశా! దేవ!

రాగము బిశహరి   స్వరజాతి:—   తాళము: ఆది.

కారుణ్యండా! నిర్వి — కారుం — డా! రసవిజయ పర
మసుతుడా!! ఘోరపాపినా దయాభూ! — చేరదీసి
ముక్తినిమ్ము || కారు|| వంద నీయుడా! నే — నెందుబో
జాల - నీ - యందునుండు సదమలమదినా - హృదయ
ముననిడి - సుతునిగదలచుము || కారు||

ఇలనేబలుపా - వములను జేసియు నిను - కలతను బెట్టి
తిని - ఖలుండనని - దలచుచునీ - విలువగు ప్రేమను నిడ
గదియర || కారు||

రా మరియునుతా! - నుజననుతా!! - దివిభువి సచ్చరితా!!
 నీమహిమను - నీగుణమును నే - చవిగొనినుప్పొంగి - సారె
 కునదృక్తి చారుపేదాబ్జంబున్ - జేరి సుఖంవంగన్ -
 కరములచే - నడుపుచునను మనువుము ప్రభో! ||కారు||

చ॥ పరమ మహేశ్వరదాద్యుడును * బావనమూర్తియుమోక్ష
 దాతయు

న్నరుతరసద్గుణాకరుడు * నుజ్జ్వలకీర్తి విశాలుడౌచు నీ
 సరుల దురంతదుర్గుతుల * నాశమొనర్చెడు, యేనుక్రీస్తు స
 చ్చరితముఁ జెప్పబూనితిని * సారమతి గృహనాలకింపుడీ

—* విన్నపము *—

రా: శంక రాధరణము కీర్తన: తా, రూపకము.
 సజ్జనులారా! ప్రభు —చంద్రుని చరితంబుఁబాడు—సఖుని
 విన్నపములఁగొనుడీ=

యిజ్జగమునవిదై నొ— కింతయు నెరుగని పను - బుజ్జగించి
 లోపంబుల— బొల్పునమన్నింపుడిటను ||సజ్జ||

ప! నాయొనర్పం బూనిన శ్రీక్రీస్తు విజయధ్వజంబను గ్రంథంబు
 నకుగఢా క్రమంబెట్టిదనిన :—

—: రక్షకునగత్యత :—

నీ! ఆదిలోసృష్టిని । రాకారమై శూన్య
 మైయొప్పుచుండన । త్యద్భూతముగ
 సృజించెదేవుండు । శృంగారముగను జం
 ద్రార్కతారలభువి । నాకసమును

నదిమంచిదని తన | యాత్మలోభావించి
 వృక్షజాతంబులఁ | బక్షివితతి
 నమకూర్చి క్రమ్మర | జంతుసంతానంబు
 సృష్టిగావించెను ! తృప్తగతిని
 వీనిబాలింపఁగ | జానుగాదేవుండు
 మనుజునిజేసె; నా | తనికితోడు
 సతివ నొక్కరితెఁ జె | ల్వారంగఁగావించి
 దారఁగానొసఁగె నా | దామునకును;
 యేదేనువనములో • నిరువురినునిచి య
 వ్వనమధ్యమునఁబెంపు • దనరునొక్క
 వృక్షఫలంబుల • భక్షింపకుండని
 యాజ్ఞనిడియెను న • ర్వజ్జడవుండు
 తే॥ గీ॥ హవ్యయాదాములట్టిదె • వాజ్ఞవీణి
 పతితులై దైవకృపకు న • పాత్రులైరి,
 వారిసంతతి పావులై • వసుధయెల్ల
 నలమికొనఁగ్రీస్తు దుదయించె • నట్టితటిని.

వ॥ పరమేశ్వరుండు ప్రవక్తలమూలంబున దనయవతారంబు
 లోకంబున కెరుంగబనిచియొక్కదూతను నజరేతునగరనివాసిని
 యగుమరియమ్మయ సుకన్యకామణిసమీపంబునకుబంపనాతండు.

—: రక్షకునిజనము :—

(దూత మరియమ్మకు ప్రత్యక్షమాట)

రాగము॥ బేహగ్ —: కీర్తన :— తాళము॥ ఏకత్రిశ్ర.

రాయబారంబుఁదెచ్చెను - రయముగదూత - రాయబారం

బుఁదెచ్చెను—న్యాయ సుశీలవీ - వాశీర్వాదంబు నొందు .
మోయమ్మయంచుఁబల్కుచు - మరియుమ్మకడకు || రాయ ||

1. వాసిగ శిశువు పుట్టును - యేసనువేర - భాసిల్లుచుండు
నతతము - నీ స్థర్వస్మప్తి నేలు - నిమ్మాను యేలుడెల్ల -
దోసంబులుడువు నంచును - గాబ్రేలుదూత || రాయ ||

వ|| ఇవ్విధంబున కన్యమరియాంబతో గాబ్రియేలుదూత వక్కా-
ణించిన పిదప మురియమ్మ తన మనమున గలవర మొంది
తోహర:— శ్రీశువార్తలటు వీనులసోకగ - శ్రేయుడు
దూతయబుండన్ = ఈశుభవచసంబేమిటి
యని తన - హృదయంబున దర్శించెన్.

న|| పిదప గాబ్రియేలుదూత మరియుమ్మతో

క. పరిశుద్ధాత్మబలంబే
వరపుశ్రీ నొసంగునమ్మ + భయపడకమ్మా!
పరిశుద్ధ శిశువునుమ్మా
పరి మేల్వేరుసుతుండటంచు + బరగుగదమ్మా.

వ|| ఇబ్బంగి వక్కాణింప నతనికి మరియుమ్మ యిట్లనియె.

తోహర:— కన్యకకేవిధిఁ గల్గును కొమరుఁడు | కడు
చిత్రంబిదిచూడన్ = అన్యంబేమియునెఱుగని
దానను | మాన్యతబోవదె? యేడన్.

వ|| అంత దూత.

రాగము|| ముఖారి. : కీర్తన : తాళము|| ఆది.

వరమజనకుని సంకల్పమునె - వ్వరు గ్రహింప గలరో!

మరియూ! = ధరనుండు స్త్రీలందరిలో - గరుణింపబడితివ

మూ=నరుల బోవగ నుదయించును శ్రీ-కరుడు నీగర్భ
మున ననిజనెన్.

—• మరియుమ్మ గర్భవతియగుట •—

ప॥ పిమ్మట కొన్నినాళ్ళకు.

సీ॥ చూతబల్కినరీతి • నాతియూ మరియుమ్మ

గర్భంబు ధరియించె • గాలగతిని

నదిజూచి యోసేపు • డనుమానమును జెంది

విడనాడనెంచె న • వ్విమలచరిత

సర్వేశ్వరునిదూత • స్వప్నమందతనికి

బ్రత్యక్షుడై యిట్లు • బల్కెనపుడు

విమలాత్మచే మేరి • కొమరుని ధరియించె

వినుమయ్యయోసేపు • విభునినుడిని

తే॥ గీ॥ బ్రజల పాపముల్ బోకార్పు • ప్రభుడతండు

పరగ శుద్ధాత్మశక్తిచే • బ్రబలువాడు

యేసుడను శుభాభిఖ్యచే • నెసగువాడు

మరియ గుణవతిను మ్మను • మానమేల.

ప॥ తదనంతరంబు యోసేపుండు మనమున నెలకొనియున్న
సంశయంబులు వదలి యమ్మరియూ సతీలలామంబును, పర
మానంద కందళిత హృదయారవిందుండై పరిగ్రహించి
కాలమతిక్రమించుచుండు సమయంబున తద్దేశాధీశ్వరుండైన
కైసరౌగూస్తుండు సర్వలోక ప్రహసంఖ్యాగణము నభిల
షించి.

రాగము|| యమక.   : కీర్తన :   తాళము|| ఆది.

కై నరాగూస్తిడెను-బ్రజాసంఖ్యవ్రాయబడను=వాసిగఁ
బురములఁవీడియుఁ దమ తమ - వానస్థులముల కేగుట
కాజ్ఞ || కై న ||

1. గానబ్రజలెల్లరునీ - ప్రభు - నానత్తిగై కొనుచున్=బూని
కతోఁ దమ పురముల కేగఁగఁ - బై నమొనర్చిరి పరమ
ముదంబున || కై న ||

2. గలిలయ్యలోనజ రేతు - గ్రామంబు వీడియూ దయ్య
స్థలిని బెట్టెహేమను పురమునకు-నెలమిని జనిరి మరియు
యోసేపులు || కై న ||

వ|| పోయి సత్రమునందు వారు పసియింప నుచితావాసంబు
లభియింపకుంటమి.

రాగము|| బ్యాగ్   : కీర్తన :   తాళము|| ఏక

బాలయేనునుంపఁబసుల - శాలయయ్యెను

పాలకుండురిక్తుఁడయి - పవ్వళింపను || బాల||

వ|| మరియు యోసేపులు వశుశాలలో క్షేమముగా నుండునంత
నవమాసములు నిండి యొక శుభదినంబున.

తే|| గీ|| ప్రసవవేదనజెంది యా , రాత్రివేళ
మేరిగనఁ జిన్నికొమరుని , మించుదీప్తి
గల్గువానిని లోకముల్ , గాచువాని
సరసగ్రీస్తుని వశువుల , శాలయందు.

వ|| మరియు.

తే॥ గీ॥ పరమజనకుండు సంతోష • పరతఃజెందఁ
 బ్రవచనోక్తులు పృథ్వీసా • ఫల్యమొందఁ
 బతితులెల్లరు నిత్య స • ద్గతులనంద
 యేనుడుద్భవించెను బెల్లె • హేమునందు.

రా॥ ధీరశంక రాధరణము—: కీర్తన :— తా॥ రూపకము.

ఏరువరింపఁగలరు క్రీస్తుని - చారుసుగుణజాలములను -
 పారమార్థికోజ్జ్వలకృపా - సారములనవనీస్థలిఁ =
 ధీరశరీరగ - భీరహృదయకు - హరములిడెడు - ధీ
 రోదారునకు జోహారులనిశము ॥ ఏరు॥

1. మోదమందుడీ! యెనఱోప - పాదపద్మమాల గొల్వడి!
 వేదవాక్యములఁగొనుడీ! - సాదరముననిలమనుడీ=
 యూప బెల్లెహేము-లోదయామయుండు-వేదవానిగను-
 ద్బాతుఁడయ్యెదుర్ - వాదులకడతేర్చును॥

2. పసులపాకయే ప్రభుని - పడకటిల్లుగాగ ఘనుని -
 పొనగఁబేద జనులతని - వినుకులేకఁ గనిరిభక్తిని-
 యసమాన తేజమా - పసులకొట్టమునల్ల - గనలు
 చేమూలెడు - ప్రజలెల్లరును గాంచఁ - బరుగులెత్తిరి
 వింతగా॥

3. దురిత దుర్గతుల ప్రమాద-మరసి మోక్ష సాఖ్యమువిడిచి
 నరులపోల్కి-ధరణికన్య-మరియగర్భమున జనించి
 నరసంతతికి తోప-మరయంగనిడి దేవుఁ-గరుణను
 పడయుచు-బెరిగె సొంపొందుచు - పరయేను
 క్రీస్తుప్రభు॥

తోహర:—ఇట్లుబుట్టిన చిన్ని బాలకుని-యేనుని తో
 టిలొనునిచి|పట్టరాని ముదమందుచుఁద
 యు-పాడెను పాటలఁదలచి

రాగము: శ్రీ —: జోలపాట : — తాళము: అది

జో జో జో ముద్దులమరియాంబసు బాలా—!—జోల
 బాడెదనుగృహాళా !! = భూజనపాపముఁ-జోకార్చుటకై
 నీజనకుండీజగమునకంపె=బూజలనందగఁ - బెరుగుము
 బాలా !- నీ జననముతోవంబిడె నరులకు॥ జోజో॥

1. విదితయశుండా !- సరయ హృదయుండా! దినకర
 సమాన తేజుండా !!- మదమన పామరజన హృదయ
 ములను- మదకరీంద్రముల నణవ వర్తిల్లుము॥జో జో॥

వ॥ అంత మరియమ్మ శ్రీ యేనును గుడ్డలతోఁజుట్టి లోక
 భారావతరణార్థంబు శ్రీ భగవంతుఁడు తన గర్భంబున
 జన్మించుటకు సంతసించుచు భగవన్మహిమాప్రభావంబు
 నుతియించుచు భర్తచే నుపచర్య లందుచుండినపుడు బెల్లె
 పేముపురి గొల్లలు తమ గొఱ్ఱెలను సమీపక్షేత్రంబుల
 నర్ధనిశీధంబున గాయుచుండ నాకసంబున యపూర్వంబగు
 గాంతియొప్పారుటఁగని విస్మయ విత్తులయి యెంహారులతో

రాగము॥ బ్యాగ్ —: కీర్తన :— తాళము॥ అది.

అదిగో! ధూకాశమున - నత్యద్భుతంబుఁగల్గె = మది
 కెంతో విస్మయం-బిది యెన్నఁడును గాంచ=మదియేమి
 చోద్యమొక్కో-యీక్షింపరాచే మీరు॥ అదిగో॥

వ॥ ఇట్లు గోపాలురు భీతిజెందుచుండ నొక దేవదూత వారితో
నిట్లనియెను;

రాగము: సుధ్యమావతి —: కీర్తన :—తాళము॥ ఆది.

భయపడకుండి- జోయలారా!- జయప్రదమగు వార్త
మీకు-జానుగ వివరించెద వినుండి- = దయామయుడు
బేతలమున- దైవమయి జననమాయె॥భ॥

1. ఇదిగో! రక్షకు = దుదయమాయె - నిదిమహాప్రభు
బదిలమైన సమాచారము=
సుదినమిదియె - హృదయమలర - నాధునిగాంచు -
బదరెవదరె.

వ॥ ఇవ్విధంబునం బలికి యాదూత పరలోక సైన్య సమూ
హంబుతోగూడి దేవునిట్లు స్తుతించె.

రాగము: బ్యాగ్ —: కీర్తన :— తాళము: ఏక త్రిశ.

సర్వోన్నతంబైన- స్థలములలో దేవునికి సర్వదా
మహిమ గల్గు= నుచ్చైఃపాదన - యుత్తమ ప్రజకు-
సర్వదాసమాధానంబు—సంఘటిల్లునంచు బాడిరి సర్వో॥

వ॥ ఇత్తైరంగున నాదూత వ్రాతంబు దేవుని స్తుతించి పరలో
కమున కేగిన పిదప నాగొల్లలు,

క. సురుచిరమగు శుభవార్తను

పరమాత్ముడు దూతచేత • బల్కించెను న

త్వరమునఁ జని కని పురి నె

ల్లరకును జాటుదము జోయ • లారా రండి

వ! ఇభ్యంగిని సంభాషించుచు నధిరోత్సాహంబునఁ జని మరి
యమ్మును యోసేపును గోష్ఠమున నునువఁబడి దేదీప్య
మాన ప్రభా భానురుండయి దురితాంధకార భాస్కరుం
డయి దుష్కృత సంతాన తిరస్కరుండయి నదమల యశ
స్కరుండై భాసిల్లు బాలునిగాంచి

తోహర:—కడు ముదమున నొడయుని పాదంబులఁబడి
నుతియించిరహో=బుడుతకుఁ గలిగిన తేజంబును
గని=బొగడినుతించి రహో

వ! అట్టుల నమస్కరించి పారితోషికంబుల నొసంగి పుర
వీధులంబడి యేసునాథ ముఖారవింద సందర్శన జనిత
సంతోషాంతరంగులయి నిజ నివాసంబులకుం జనిరి.

—: జ్ఞా ను ల న మ ర్ప ణ ము:—

తోహర:—ఈ విధమున బెత్తిలిహేమను పురి—నేనుఁడు
జననము నొందఁ=భావికాల సంగతు లెరిగిన
ప్రా-గ్భవ్యులు మదిముద మందఁ

2. ఆకసమున బలుగాంతులు జిమ్ముచు - నలరెడు నొక
తారకను=జోకతో గనుకొని విస్మయమందుచుఁజుక్క
గూర్చి దలచి మనమునను.

సీ॥ అదియేమితారయో । యాకసంబునఁబుట్టి

విలసిల్లుచున్నది । వింతగాను

నలుదెనలెగయుచు । నలరారుచున్నది

చూడఁజూడగఁ గడు । చోద్యముగను

వలుదెఱంగులఁగాంతిఁ | బ్రసరింపఁజేయుచు

భాసిల్లుచున్నద | పారముగను

రారాజకీర్తివి | రాజతంబుగఁజాట

తీక్కయుద్భవమయ్యె | నిక్కువముగ

తే॥ గీ॥ గాననట్టిమహాత్ముని | కడకు నేగి

కానుకలసమర్పించుట | ఘనమటంచు

మమతబసిడి సాంబ్రాణిజో | శములఁగొంచు

జానులేగిరి వడిగవి | జానికడకు॥

వ॥ ఇట్లుజానులు లొట్టిపిట్టలపైఁ బయనంబై పేరోదు పట్టణం
బునచేరి విచారింప నమకట్టిరి.

రాగము॥ బిశహరి. : కీర్తన : తాళము॥ ఆది.

యాదులరాజట - యుద్భవమయ్యెనట - సాదరమున
నెఱిగింపుడిట=

1. రారాజతానట - రమ్యగుణండట - భూరియశుండట-

పుట్టెనట

కోరి భజింపగ నరిగితిమి-తారనుగాంచియుఁ దరలితిమి-

భారవిమోచకు-సాదాబ్రములకు - సాగిలపడుటకు-జేరితి

మిచటకు-గోరికఁదీర్చుడు హితులారా- మీ - పేరిమిఁ

జూపుడు

వ॥ ఈ ప్రకారము విచారించుచుండ నీవార్త పేరోదురాజును

యెరూషలేము పురవాసులందఱును విని కలవరమొందిరి.

పిదప పేరోదుభూపాలుండు శాస్త్రులను ప్రధాన యాజి

కులను గూర్చి క్రీస్తుఁడెక్కడఁబుట్టెనని వారిఁ బ్రశ్నింపగా
వారిట్లుచెప్పిరి.

రాగము| బ్యాగ్.

: కీర్తన:

తాళము| ఆది

అదిగో! బెత్తెహేమా నీవె • యూదావ్రధానులలో
నెంతమాత్రంబు హీనదశను బొందవు=
ముదముమీరిఁ బ్రజలను విమోచింప నాభుఁడొక్కఁ-
డుదయమగునటంచుఁ బ్రవచ - నోక్తులెన్నో వ్రాయ
బడియె|| ఇదిగో||

ప. కావున నోరాజచంద్రా! క్రీస్తుండు యూదయబెత్తెహేము
పట్టణరాజంబున నుద్భూతుడయ్యెనని వచియింప, మహీ-
చాలుండాత్మనదరుపడి తూర్పుజ్ఞానులందనచెంతకు రావించి
నక్షత్రోదయ విశేషంబులడిగి వ్యక్తంబుగా

క. సరగున మీరిరిగియు శ్రీ

కరుండగు నాబొలనృపుని • గాంచవడిగనా

సరణిని దెల్పిన శిశుఁగన

నరుదెంచెద ముదముతోడ • నచటికి వేగన్.

ప. జ్ఞానులాటేని హుకులువిని శీఘ్రంబున జనుచుండ తూర్పు
దిక్కునఁ దాము గాంచిన రిక్క యా శిశువుండు స్థలంబు
నకువచ్చి నిలుచునరకు వారికి ముందుగ నడిచెనంత పట్ట
ణంబుఁజేరి గోప్యగతుండగు నా చిన్నారిబాలుని భక్తితో
జ్ఞానులిట్లు స్తుతించిరి.

రాగము|| జంఝోటి. : కీర్తన: తాళము|| ఆది.

రాజులరాజా!- రవిసమతేజా!- రమ్యగుణసమాజా!!
భూజనపాపము - బోకారైడిప్రభో - పూజనొసర్తు
మిట|| రా||

1. బంగారమును సాం-బ్రాణియుబోళమొ-సంగగ నేగితిమి-
యింగితమనము లు-ప్పొంగగ వరములొ - సంగము
జగదీశ|| రాజ ||

ప|| ఇవిధంబున శ్రీయేసునాథుని బసిడి, సాంబ్రాణి, బోళము
మున్నగు కానుకలతో నారాధించి హేరోదు భూపాలు
నకుఁ దెలుప నుద్యక్తులై యుండ దేవదూత స్వప్నంబున
దెల్పిన విధంబెట్టిదనినః—

రాగము|| బ్యాండువరుస : కీర్తన: తాళము|| ఏకత్రిశ్ర

పోవలదు పోవలదు- భూవల్లభుండగు హేరోదు కడకు-
నీవార్తఁదెలుప - వావదూకుండాతడు = జీవాధిపతి
యగు - దేవాత్మజునిజంప - భావించియున్నాడు||

1. అరుగంగఁజనదు - హేరోదుకడకు- మరువంగఁదగదు-
దైవాజ్ఞనిపుడు- వెరువంగవలదు-ప్రభు కేమికిమరాదు=
సరగ వేరొక్క-సరణిపొందు- సర్వేశుడేలు మిమ్ము|| పో||

ప|| సంతసమున బురవీధులంబడి యిదిగువరీతిని యా ప్రభు
పునుజూచుచు వేరొకమార్గమున బోయిరని చెప్పట కించుక
నందియములేదు.

రాగము! హి. తోడి : కీర్తన : తాళము! రూపకము

ఘనులార ! ను - జనులారా!! - జనియించె దైవ-తన
యుడు నేడు మనసారఁ గొల్వరే - మనుజువతారుని -
హీనుల-జ్ఞానుల-తానురక్షించును

1. లోపంబింకేమి భక్త - లోలు భజింపలెందు ను- శ్లో
కుండు బెత్తెహేము-లో జనించె - జూడుడు- వేడుడు-

పాడుడు! ఘను

—* మరియుమ్మను యోసేపును దూత మందలించుట *—

వ! అట నెరూపలేమున జ్ఞానులు క్రిస్తుని వృత్తాంతముఁదనకుఁ
దెలుపనికతంబున హేరోదు కోపంబునొంది యాబాలుం
డెప్పుడైనను దనరాజ్యం బ్రాక్రమించుకొనునను దలంపున
నాళిశువుంజంప నెన్నియో కుట్రలు పన్నుచుండె నత్తటి
దేవదూత యోసేపునకు స్వప్నంబున నిట్లనియె;—

రాగము హిం! తోడి —* కీర్తన *— తాళము ఆది.

అదయుండౌ హేరోదిపుడు - నదమలక్రిస్తుని- వధియింప
ను తా - మది నెంచెను వినుమా!

వదిలంబున యోసేపూ!-బాలునిరక్షించుటకు-ముదమున
నైగుప్తునకు - గదలుమికాలుబిడ్డలగూడి! అ!

1. పరమనుం - దరుడగుయేసుని - పరమాత్ముడునం-
రక్షించునునుమి - వెరువకుమోభక్తా!

పర దేశంబిదియంచు - భావింపకనిక బొమ్ము

మురిమురిగానేఁ దెల్పువర - కరమర లేకనివటనుండు! అ

వ॥ అందులకు యోనేవు శిరసావహించి, లేచి నిశీధసమయం
బున శిశువును తల్లిని దోడ్కొని యైగుప్తుకు వెళ్ళి హేరో
దుమరణవర్యంత మక్కడనుండెను.

హేరోదుకథనశాసనము.

వ॥ అంత హేరోదు రాజెంతకాలము వేచినను జ్ఞానులవాడ
గానడాయె. గాన నధికయాగ్రహవిప్రుండై బెల్లెహేము
తత్సకల ప్రాంతములలోనుండు రెండేడ్ల ప్రాయంబు
మొదలుకొని తక్కువ వయస్సుగల మగబిడ్డల నందరిని
వధింపదలచి తన భటులను రావించి యిటుల నుత్తరువా
నంగెను.

తోహర—1. భటులారా! రెండేడ్లబాలురను—బట్టి చంపిరండి.
ఓటమగు నాయాజ్ఞను జవదాటగఁ—తిరిగి నరికిరండి.

2. జనసీజనకుల విన్నపముల విని - వెనుక దీయకండి.
కనులకు గాన్నించిన మగబిడ్డలఁ - దునిమివేసిరండి.

వ॥ అంత నారాజభటులు తదుగ్రహసనమును శిరసావహించి
రెండేడ్ల మగబిడ్డలఁ జెండివేయుచుండ పట్టణము రోదన
ముతోసిండుకొనియె? అక్కటకటా? యానగరమునందలి
సంక్షోభముం గనుంగొనెదను.

రాగము—హిం. ముఖారి కీర్తన తాళము ఆది.

కటకటా ? —భటులవుడేతెంచిరి — ఖడ్గపాణులై=పట
పటఁబండ్లను—త్కటముగ నూరుచు చటచట ఛేదించి
చిరి — చిన్నబిడ్డలను

1. చంటిబిడ్డలగతి — గంటనుగాంచిన — మింటికెగ
యు, బ్రాణము॥ కట॥
2. యూదయ్యలోని రామా — రోదనసల్పగ —
భేదముప్పొంగునోహా? | కట॥
- 4 వడతుల దేహము — గడగడ వడకెను — బుడు
తలగడతేర్చు ॥ కట॥

వ॥ నిరపరాధుల రక్తముఁ జిందించు సరహంతకుని దేవుడు
విడుచునా? వానికాపసిబిడ్డల యనురంటదా? కొన్ని నా
శృకే యా మృగప్రాయుండగు హేరోదుఁడఘోర మరణ
మొందెను. ప్రియులారా దైవబిడ్డల నాశన మొనర్పఁదల
పడు వారిగతి యిట్లే యుండును. దైవగ్రంథమున లిఖింప
బడినట్లు అనగా

“నాకుమారుని యొగుప్తునుండి పిలిచితిని” అని చెప్పబడి
నట్లు శ్రీ రక్షకుఁడు పరదేశములోనుండ నవసరములేదు గావున
యోసేపుకు దూత స్వప్నంబున బ్రత్యక్షంబై యిట్లుల వక్కా
ణించెను.

ఉ॥ యూదులభూవిభుండు ఖలుఁ + దుగ్రుఁడు దుష్పథవర్తివై రిహే
రోదుఁడడం గెహికీకవి + రోధులులేరు భవత్తనూజని
సీదుమనోహరి గొనివినిశ్చలబుద్ధి నెరూపలేముకు
కాదనకీపు బొమ్మ మిముఁ + గావబరాత్పురుడేగుదెంచెడి

వ॥ అంత సీశుభవార్తవిని యుత్సహించి యోసేపు మరియు
మ్మలు యేసునాథు నెత్తుకొని

తోహరః— కడుముదమున నజరేతుపురమునకుఁ .గదలిరి
 వేగముతోడ—విడువక జగధీశుఁడు వెనువెం
 టనె - నడచెను వారలఁగూడ
 వ! అవ్విధమున నజరేతుకు వెళ్ళిరి. ఆక్కడ

రాగము|| బృగ్ —+ కీర్తన +— తాళము|| ఆది
 సారమోక్షకు-మారుఁడు దేవుని
 పేరిమి వడయుచు- బెంపిందుచుండెన్ ||సా||

1. శలిదండ్రులమా-టలను గైకొనుచు
 నిలను సత్కిర్తిని - వెలసెన్ ప్రభుండు ||సార||

వ! పిమ్మట నొక్కదినంబునఁ బండ్రెండువత్సరముల ప్రాయం
 బుఁగల క్రీస్తును వెంటగొని తల్లిదండ్రులు బస్కావండుగకు
 యెరూషలేము గుడికిపోయి.

తే! గీ! వండుగలు జేసి నజరేతు పట్టమునకు
 తల్లిదండ్రులు బోవుచుఁ చనయునుఱవి
 యొక్కదివసంబుగడచిన | నక్కటికము
 మీరఁగ్రీస్తునిగానక | మేరి వగచె||

రాగము|| మాండు. —+ కీర్తన +— తాళము|| ఆది.
 హా ? తనయా మదిచెదరిపోయె - భీతిచే నిను వెతకి
 వెదకి వేసాఁతి - మే తలమున జేతివో - యాతనలం
 బొందితివో - యీతరిఁ దెలియంగరాదహా?|| హా||

1. కష్టరాలిఁజేయనన్ను - నిష్టమైన త్రోవఁ బోయి-
 కష్టంబులపాలఁబడితివా! హా||

వ. యీలాగున జననీ జనకులు దుఃఖాతురులయి కుమారుని
వెదకుచు నెరూపలేముం జేరి దేవాలయంబున

సీ॥ యెరువలేమున బ్రభుఁ | డెఱిగించుచుండెను

జనులకు దేవుని | ఘననువార్త

వేదవాక్యంబుల | విస్తృతార్థములెల్ల

వివరించుచుండెను | విశదముగను

పండితవాదముల్ | ఖండించుచును దైవ

మర్మంబులనుదెల్పి | మహిమఁగొనియె

మాటాడుతైలిని | మరెప్రాయముంగని

యచ్చెరువొందుచు | సచటి జనులు

తే॥ గీ॥ ఇట్టిబాధలుమనమునఁ బెట్టివారు

చిట్టిబాలునక్షిణాన | పెట్టులబ్బె

నంచుఁ దమతమ మదినిద | లంచుచుండఁ

జెలుపు మీరెడి సుతుఁగాంచి | పలికెజనని.

రాగము॥ బ్యాగ్ —• కీర్తన •— తాళము॥ రూపకము

తనయనిన్ను వెదకి వెదకి-కనులు కాయలు కాచెన్

జనసమితినిజూడఁ- గానబడవు పుత్రా!

పనులు నిలిపి నేను-జనకుఁడున్నేగితిమి

సాకి—ధనము నీవటంచు - దలపెట్టుకొంటి సుతుడా!

కనులకు నీమోము - గనబడకుండిన బ్రతుక

జాలనురా॥ జన॥

వ॥ ఈలాగున బలుకరింప ప్రభువు వారితో నిట్లనియెను;

రాగము|| మోహన —, కీర్తన — తాళము ఆది

ఇక నేనిలమదీయజనకు - నిష్టంబగు నదోఘ్నధలఁ
 బ్రకటింపఁ బ్రారంభించెద - భయభక్తిని బ్రజాళికి
 సుకరంబగు వైకుంఠము - నకు జీవమార్గంబిదె గనుడి,
 వ|| ఇబ్బంగి నేనుండు దైవసేవజేయుచు జననీ జనకుల యాజ్ఞ
 జవదాటక వారివెంటఁజని, యన్నివిధంబుల నింటజనకు
 నకుసాయమొనర్చుచుండెను. ఇటుల ముప్పది వర్షముల
 దనుకఁ బ్రభుఁడేనుఁ డచ్చటనే గాలము గడుపుచు దైవ
 కృపచే బెంపగుచుండె.

—, క్రీస్తు బాప్తిస్మము —

వ|| యోహానను భక్తుఁడు క్రీస్తుకంటె నాగుమానములు పెద్ద
 వాడుగానుండి, యోర్దానునదీ ప్రాంతమున క్రీస్తునకు
 మార్గము సిద్ధమొనర్చుచుఁ బ్రజలు మారుమనస్సు నొందు
 నటులఁ బ్రకటించుచుండె.

రాగము|| ఖరహరప్రియ. - * కీర్తన * - తాళము|| ఆది.

ప్రకటించెను యోహాన్ - దైవ - సుకుమారునిరాకణ
 సకలపాపాత్ములు దమ తప యఘముల - నికవిషి
 బాప్తిస్మము నొందుడని||ప్ర||

1. ననుమించిన శక్తి - మంత్రుడు - చనుదెంచును సరగ
 ఘనుడగు శ్రీయేసుని చెప్పలవా - రును విప్పట
 కశక్యఁడ ననుచును||ప్ర||

2. జలముననే మీకు - స్నానం - బిలనొసగితి నతఁడు
విలసిల్లెడు శుద్ధాత్మ లోనగ్నిలో - నలరున బాప్తిస్మము
మీకిడునని॥ప్ర॥

3. తనకళ్ళమునుూర్చి - గోధుమ-లను కొట్టునగూర్చి=మిన
మిన మని మండెడు యారని య-గ్నిన బొట్టును
గాల్పునని ముందుగఁ॥బ్రక॥

వ॥ ఇట్లుండ శ్రీయేసునాధస్వామి యీవృత్తాంతమెఱిగి బాప్తి
స్మమందుటకు నాతని సమీపంబునకురాగా యోహాను

జ॥ ఓవిమలాత్మయోసదయ , యోమరియాంబతనూభవప్రభో
ఓ వరభక్తవత్సలుండ , యోగుణశీల కృపావిలోకనా ।

పావనమూర్తి యోమహిత , వైభవ భాసురభక్తరక్షణా
ఈ విలుస్నానముగొనెదె , యిట్టియభాగ్యునిచేదయానిధీ॥

వ॥ ఇత్తైఱంగున యోహాను నివారింప నేసుస్వామి యిట్లు
బ్రత్యుత్తరమొసంగె.

తోహరః—భూతలమున నీరీతిని మనము - నీతిని నెరవేర్చ
వలె=ప్రీతిగ స్నానం బనుగ్రహించుట - కీతరు
ణము హితమనియె.

వ॥ అంత నాక్రిస్తునకు స్నానికుడు బాప్తిస్మ మనుగ్రహింప
వెంటనే యాకాశము తెఱవఁబడి

రాగము॥ బ్యాగ్ —* కీర్తన *— తాళము॥ ఏకత్రిశ్ర
దేవపావనాత్మవిభునిపైఁ - బాపురమువలె వ్రాలెను
జీవనాధుండా యోర్దానునదీ - ప్రవాహమునుండి పైకిరా
గఁ॥

1. ఈతడే మదీయకొమరుండని- నూతనారావము గల్గెను॥ దేవ॥
 వ॥ ఇవ్విధంబున క్రీస్తు త్రిత్వంబునొంది యచటనుండి బయలు
 వెడలి మహాదరణ్యంబుఁజూచి నియతుఁడై చత్వారింశద్దీప
 సంబు నిరాహారియై దేవుని బ్రార్థింప నత్తటి యఘాకరు
 డగు సాతాను క్షుద్బాధితుండగు క్రీస్తునిజేరి శోధింపం
 దలంచి,

రాగము॥ బ్యాగ్ —* కీర్తన *— తాళము॥ రూపకము
 దేవనుతుండవైతివేని - దేవసాయమందుచున్
 నీవుతాలు రొట్టెలగుట - కిమ్మనుక్కినిప్పుడే
 వ॥ అన నేసుస్వామి సాతానుతోఁ—

రాగము బ్యాగ్ —* కీర్తన *— తాళము॥ రూపకము
 పరమపితను దురితములకు - మరలుకొల్పఁదరమటే
 యెరుగుదు నీ మోసమును - దరికిజేరకు శోధకా
 1. రొట్టెవలన మానవుండు - దిట్టపడడుగాంచుమా
 యెట్టులైన దైవవాక్య - మేమనిచెడు నరులను ॥పర॥
 —, ద్వి తీ య శో ధ న ,—

వ॥ పిదప సాతాను యేసుస్వామిని పరిశుద్ధపట్టణమునకుఁ గొం
 పోయి యచటి దేవాలయపు శిఖరమున నిలువఁబెట్టి
 యిట్లనియె!

రాగము బ్యాగ్ —* కీర్తన *— తాళము॥ ఏక
 దేవకొమరుండవైతివేని - దేవుని గుడి చివరనుండి దుము
 కుమయ్యా

దేవుండు దూతలనంపి - దివ్యపాదములు నేలఁ - దగుల

కుండగను నేయు - దివ్యంబుగాఁ || దేవ||

వ|| అందుకు క్రీస్తు సాతానుతో

రాగము|| శంకరాభరణము • కీర్తన • తాళము|| త్రిపుటత్రిశ్ర

సాతానా! నీ పరిశుద్ధ దేవుడైన - సర్వేశ్వరుని శోధిం

పక. బొమ్మునరగ || సాతానా||

వ|| ఐహికసుఖంబుల కాధారపురుషుండగు సాతాను తన

రాజ్యము నర్పింపజూచుచో క్రీస్తుఁడాశించి తన శోధనకు

లోబడుననితలచి యీ దిగువరీతిని మూడవసారి శోధించెను

—• తృ తీ య శో ధ న •—

వ|| పిమ్మట సాతాను శ్రీయేసునాథ స్వామివారి సత్యున్నత

వర్వతముపై నిలువబెట్టి యిట్లులనుచున్నది.

రాగము|| హిం.తోడి. , కీర్తన • ఆది|| రూపకము.

కనుమీరాజ్యం-బునుమహిమయు మరె-ఘనముధనము

కనులపండువొనరించెడు - వనముల నలమెడుమేడలు

నను గొని యాడుచును పాద - మునబడి మ్రొక్కిన

నొసఁగెదఁ || గను ||

వ|| పితృచిత్రం రాజ్యవైభవము నాశింపని యేసుక్రీస్తుస్వామి

వేదగ్రంథమునందలిసత్యంబుల వచింపుచు నీరీతినిగద్దించెను.

రాగము|| కళ్యాణి • కీర్తన • తాళము|| రూపకము.

సాతానా సామికినమస్కృతిజేయ - వేదంబున దెల్లం

బుగ లిఖింపబడె=

నీతియుఁ దప్పియు నన్నిటఁ - బాతకమున ముంచ నేగితివా
జ్యోతుల జనకుని సుతుని - మతిని జెడుగతిఁ మరల్పఁ.
జేతనానె ? - పాతకుడా! బరుగిడుమికఁ - బ్రభున్న
తించుచు ॥ సాతానా ॥

ప॥ జగదీశ్వరుసుతుఁడగు యేసుడే మూడుశోధనంబుల ద్వైవ
త్వముఁ బ్రయోగింపకనే సంపూర్ణమానవుండుగా నుండి
ప్రార్థనా వేశమువలన స్థిగుఁడై జయించెను.

— శ్రీ యేసునాథు సామ్రాజ్య స్థాపనము —

ఉ॥ భాసురలీలక్రీస్తు సమ • భావముతో నజరేతువానమం
దాసను ముప్పదేడులట • నర్మిలినండి సువార్తఁ దెల్పగా
వాసికి నెక్కుజాలరుల • వాంఛితముల్ దయసేయ నెంచిగ
న్నెనరె దబ్ధితీరమున • నెర్పెనగ్ నివసించె ధీరుడై
వ॥ ఒకానొకప్పుడేను గలిలయ నందతీరమున బహుజనసమూ
హమునకు బోధించి చాలించిన పిదప వలలఁ గడుగుచున్న
బేస్తవాడగు సీమోనును ప్రభువుకని.

రాగము. బ్యాగ్. • కీర్తన • తాళము రూపకము.

పడవనిపుడే - కడలి నడిమి భాగమున కిక్క - వడిగ
నడుపుచు - వలల వేయుము =

తడవునేయవలదు నాదు - నుడినెదనమరించి

విడవక నియత్నమును - వేగ సాగనిమ్ము ॥ పడవ॥

ప॥ లంత సీమోను.

రాగము|| బ్యాగ్.   • కీర్తన •   తాళము|| రూపకము.
 సదయహృదయా - నిదురలేక - సంద్రమునరాత్రి
 వెదుకగఁజేప - లెదురుపడవయ్యెన్
 బదిలముగ నీయాజ్ఞ నిప్పు- డెదనిడుగొని వలల - నిదిగో
 వేయుచుంటిని నే - ముదముతోడుతన్ || స ||

ప|| ఇప్పగిది సీమోను యేసు చెప్పిన చొప్పున మధ్యసముద్రం
 బున వలల వేయ మత్స్యంబులు దోనెలు చెండు నిండు
 నట్లుగాపడెను. పిదప సీమోనుయు నాతనితో నున్నవారు
 నాచేపలరాళిని కని విస్మయచిత్తులైరి. సీమోను బిరబిరఁ
 బరుగిడి యేసు పాదపద్మంబుల మోల మోకాళ్ళుని
 యిట్టులఁ జెప్పదొడంగె.

రాగము|| శాహన.   • కీర్తన •   తాళము|| రూపకము.
 ప్రభువా నన్నిడిచి పొమ్ము-వరమపాపిని
 ప్రభులీనుచుండు నీదు-పజ్జనిలువఁజాలను || ప్ర ||

1. స్తోత్రార్తుండ నీదుకీర్తి - ధాత్రిబ్రయముగా
 శ్రోత్రోత్సవముగ జనులు - స్తుతింపఁజాలుదు || ప్రభు ||

ప|| ఇవ్విధంబున భీతిల్లుచుండ సీమోనుతో నేనుఁడిల్లనియె.

తోహర|| 1. ధీవరులారా । భయముఁజెందకుడు - దెల్పెద
 మోక్షపుత్రోవ||
 భావములందున నమ్మియుండుడు - ప్రభువర్యుని
 నేవ.

2. సమృతమున ననువెంబడించుచో - సత్వరమున
విమ్ము=నిమ్మహిమనుజులగును జాలగులుగ -
నెమ్మినిజేసెదజమ్ము.

ప! పెంటనే నీమోనుయు నాతనితో నున్నవారును సమస్త
మును విడిచి యాయనను వెంబడించిరి.

— శ్రీస్తు ను గూర్చిన ప్రవచనము —

ప! ఒకప్పుడేను దేవాలయమున కేగగ యెవయూ లిఖించిన
ప్రవచనగ్రంథ మాయన కొనంగబడె దానిదెరువగ దన
విషయము వ్రాయబడియుండుటఁ గనుంగొని జదువ
నారంభించెను.

రాగము ఛార్మమట్టు — శ్రీరత్న — తాళము ఆది.

ఘనుడగుచే - వునినియమములఁ - గనుడే జనులారా
రహిని - వినుడీ? ప్రభువాక్కుల భువిని =
జనులతిదుఃఖం - బున జెరనుండగఁ
గని వారల రక్షింపఁగ - నను బంపెన్
గనికరమెదస్థా - పనమొనరించి - గడు బీడలతో
చెడఁ గాంచి! ఘను॥

1. ఇల బీడలమన - ములు వికసింపఁగ
విలసితమగు సువార్తను జాటుచునం -
ధులఁగనినయనం - బుల నొనఁగుచువా
రలతోవగన - న్నిలకంపెన్॥ ఘను॥

వ॥ ఇట్టి సత్యవాక్యంబు లాలించి జనులచ్చెరువొంది కొందరాయన నామోదించుచు మఱికొందరాయన జనకుండగు యోసేపు పేరు నెత్తుచుఁదిరస్కిరింపసాగిరి. సిదపయేసు స్వామి యే ప్రవక్తయుస్వదేశమున హితుఁడు కాడని పలికి,

—* ద య్య ము ను వెళ్ల గొట్టుట *—

వ॥ వారినివిడిచి గలిలయలోని కపెర్నహూమున బ్రవేశించి విశ్రాంతి దినమున బోధింప నారంభించెను. ఆ సమాజ మందిరంబున సపవిత్రాత్మావేశకలితుడైన మనుజుండొకఁడేసును కని గడగడ వడఁకుచు

రాగము॥ కాఫీ. —* కీర్తన *— తాళము॥ రూపకము

వరమపరిశుద్ధుఁడవనినే - నెరుగుదుఁ బరమేశా

నరగమమ్ము నశింపజేయ - నగుదెంచితివా । మెసయ్యా

తరుణాహృదయా - మన్నిపుడె? - బరిమార్చకుము-వర

వ॥ అందులకేసు స్వామి

రాగము॥ కాఫీ —* కీర్తన *— తాళము రూపకము

మారుమాట వల్కకనే పారిపోమ్ముసాతా

క్రూరహింసఁ జేయవానిఁ - జేరితివా హంతకా

ఘోరనార కాగ్నివాసా - గొబ్బునబొమ్ముమా॥

వ॥ వెంటనే సాతాను యేసు నాజ్ఞకు విధేయుండై యాతని బడద్రోసి హానిగావింపక వదలిపోయెను. యిట్టి అద్భుతకార్యముఁ గన్నులార గాంచిన పురజనులెల్లఱు విస్మయమొంది బొగడదొడగిరి.

రాగము! యమున — శ్రీరత్న — తాళము! రూపకము

ఎట్టివింతఁ గంటిమిప్పు - డెంతటి ఘనవంతుడేను=వట్టియుం
ఁబడయ్యముగని పట్టుదలతో సాగనంపె || నెట్టి ||

ప|| పిదప యేసునుగూర్చిన సమాచారమా ప్రాంతములందం
తట వ్యాపించెను.

చ|| ఘనుడగు యేసుకార్యములఁ గాంచి ముదంబునమూర్ఛ
[రోగులక]

వినికిడిలేనివారలను • వెండియు నంధుల మూగివారలక
చనుటకుఁగాళ్లులేకదిగ • జారుచుఁ బాకుచునుండువారలక
గొని యాలయేసుచేతనిడ • కూర్చు నిరోగులజేసె నందరిన్.

ప|| శ్రీ యేసునాథుకడకు గలిలయ, డెకపోలి, యెరూషలేము,
యాదయ్యలను విషయంబులనుండి జనులేతెంచిరి. లంతఁ
బ్రభుండు వారలఁగని సమీపంబునగల యొక యున్నత
పర్వతంబెక్కి గూరుచుండ దన శిష్యులాయన జెంత కేతెం
చిరి. లంత క్రీస్తుడీవిధమున బోధింపసాగెను,

సీసమాలిక|| దైవాత్మఁ గొనియాడ • భావంబున శ్రమంబు

నమరువారలె ధన్యు • లొకసమున

ఫేదమందెడు వార • లోదార్చబడుదురు

సాత్వికుల్ ధన్యులై • జగతిగాంతు

నీతి నవేక్షించు • నిజభక్తవరులిటఁ

దృప్తినొందుదురు సత్ • ప్రాప్తినొంది

గనికరహృదయులు • కరుణింపబడుదురు

శుద్ధచిత్తులు ధన్యు • లిద్ధరితి

నీతికై హింసలు • నిజముగానందెడి
 వారుగాంతురుమోక్ష • వాసమహాహ
 నాదిది భుజే • బాములందెడి వారు
 పరలోకమున ముక్తి • జడయగలరు
 నరహత్యలనెడు న • న్యాయంపు కృత్యముల్
 దొరగియుండుడి మీరు • దొడ్డమతిని
 వ్యభిచార దుర్మతి • వ్యవహారములుమాని
 ప్రేమింపు డితరుల • బ్రయముమీర
 తే॥ గీ॥ ధరకునుప్పుగనుండియుఁ • బరమపితను
 సతతమును నీతియుతముగ • నుతులొనర్చి
 హృదయవద్మంబు దేవుని • సదనమంచు
 బ్రతుకుడని కొండపైఁజెప్పెఁ • బ్రభువరుండు.
 ప॥ అంత కొండదిగి వెళ్ళుచూ మార్గమధ్యమున నొక కువ్వు
 రోగిని స్వస్థపర్చెను.

—• ప్రభు ప్రార్థన. •—

(మత్తయి 6:10—15)

సీ. పరలోకమందున్న • పశుధ్వజనకుండ
 నీవేరు శుద్ధమై • నెగడుగాక
 భవదీయరాజ్యంబు • పరగవచ్చునుగాక;
 దివియందు నెట్టులో • భువినినట్లు
 నీదుచిత్తంబును • నెరవేరుగావుత
 మా దినాహారమ్ము • మాకునిమ్ము

మాఋణస్థులమేము • మన్నించుచోప్పున
 మన్నించుమోతండ్రి • మాఋణములు
 తే! గీ॥ మమ్ము శోధనమునకీవు • మరలనీక
 కడునుండి తప్పించుము • వేడుకలర
 మహిని రాజ్యమ్మును బలమ్ము • మహిమమునుని
 రంతరమ్మును నీవియా • ద్యంతరహిత.

—• తు పా ను న ణ చు ట •—

క. కడునలప్పుజెంది యొడయెడు
 కడలినిదాటుటకు శిష్య • గణములతోడక
 పడవను బోవుచునుండగ
 సుడిగాలియు వానరేగి • సుడివడుచుండక.

వ! ఆసమయంబున శిష్యులు భయభ్రాంతిచే నిద్రించుచున్న
 యేనుగని

రాగము హరికాంభోజి —• కీర్తన •— తాళము॥ ఆది

ప్రభువర్యా! యికలెమ్ము - ప్రవిమలచరితా లెమ్ము=
 అభయంబిడ మేల్కొనుము - అభిమతమున గాచు
 మము-నభివందనముల - నర్పింతుము గడు-శుభముగ
 రక్షించు మహాత్మా । ప్ర॥

1. తుపాను బలంబుగొనె - నపాయముగల్గునయో =
 ఉపాయముఁ జూపుమయా - కృపాశుండ యీ
 క్షణమే= కృపఁజూపగలె - మృవవర్గాధిపా - అప
 చితుఁడా వే మేల్కొనుము । ప్ర॥

వ॥ అంత ప్రభువులేచి

రాగము॥ బ్యాగ్.   • కీర్తన •   తాళము॥ ఆది

ఇంతలో మీ నమ్మికవిడిచి - యింతలో మీ నమ్మిక
విడిచి = చెంతనుండిన నన్నిటమఱచి చెంతనుండిన
నన్నిటమఱచి చింతనొందుటఁ దగునా । వెఱచి=వింత
వీధరఁజూపితి - సుంతయైనను దలచితిరా ? ॥ఇం॥

లోకమంతటి నేలెడుశక్తి - లోకమంతటి నేలెడుశక్తి -
నాకుఁగలదని దలఁచుటలేదా? - నాకుఁగలదని దలఁ
చుటలేదా - శోకమొందెద రేటికిమీరల్=యీకడలి
ఘోషనడచి - శోకముఁ దీర్చెద నీక్షణమే॥ఇం॥

వ॥ ఇట్లనుచు సముద్రమును, గాలిని గద్దించగా సమస్తము
శాంతంబునొంద శిష్యులు నమస్కరించిరి.

—• ఐదువేలమంది కావార మనుగ్రహించుట •—

తోవార—1, ఒండాక దినమున నేనునాథుఁడొ - క్కం
డడవికేనేగ్ = నిండుముదంబున జనసముదా
యము - నీతులు విన నేగిరి వేగ్.

2. వారలభక్తికి సంతసించి య - వ్యాధిగాను
కృపనుంచి = జేరఁదీసి సద్బోధలొనర్చెను -
చింతలెల్లఁ దొలగించి=

వ॥ అంత సాయంకాలంబగుడు శిష్యులాయన కడ కేతెంచి

రాగము బ్యాగ్, —, కీర్తన, — తాళము ఏకత్రిశ్ర.
 ఈనరులనిండ్లకింక - బొనిమ్ము వేళమించె=
 గానన స్థలము నభో - జనంబు జిక్కదకటా? -
 ఓనాధ! జోధనాపి - జానుగననుపుము వానికొ || ఈ ||

వ! అని విన్నవించగా నందులకేను

రాగము: బ్యాగ్ —, కీర్తన, — తాళము ఏకత్రిశ్ర.
 మీరే జనంబులకా - హరిమనుగ్రహించవలె=
 నీరీతి యుద్బాధను - భరించి జోధవినిన -
 వారల నెలులంపెదరు - పేరిమి జూపరెమిారల్ || మీ ||

వ! అంత శిష్యులు,

రాగము బ్యాగ్ —, కీర్తన, — తాళము ఏకత్రిశ్ర.
 ఏలాగు నైదురొట్టె లీరెండు చేవలనీ=
 వేలాది ప్రజలకొనగ - వీలొనో? దెలుపుమీశా -
 జాలంబు సేయకనీ - జనులనిండ్ల కంపుమయా || ఏ ||

వ! ఇట్లాశిష్యులుబల్కు ప్రభువరేణ్యుండు వానిదెప్పించి ప్రజల
 నందఱ వరుసలుగ బారులుదీర గూర్చుండ నియోగించి
 యైదురొట్టెలను, రెండు చిన్ని చేవలను జేతనంది

అ! వ! కనులు దెరచి మిన్ను, * గనుగొని నండ్రికి
 మనవిజేసి మొక్కి, * వినయమునను
 అక్షయంబటంచు, * నాశిషంబులనిచ్చి
 పంచిపెట్టడనుచు, * ప్రభువానంగె ||

వ! ఇట్లానంగ నాపధార్థంబుల బంచనహాన పరిమితులగు జను
 లారగించి శేషించినదానిని పండ్రెండు గంపలకెత్తిరి.

—*నాయీనను గ్రామమున నొకవితంతుసుతుని బ్రతికించుట*—
 వ॥ ఒకప్పుడేను నాయీనను గ్రామమునకు బహుజన సమూహముతో వెళ్లుచు నాయూరి గవినికడకు సమీపించినపుడు మృతినొందిన యొకవిధవరాలి సుతుని వెలుపలికి మోసి కొని పోవుచుండిరి. ఆ విధవ కత డేకసుతుండు గావున భోరున నేడ్చుచు పాడెవెంబ డరుగుచుండె. ప్రభువామెను వీక్షించి,

క. వనితనుకని కనికరమున

తనయుని బ్రతికింపనేంచి * తానాపాడెన్

తన కేలదాక బాలుడు

జనులాళ్ళర్యంబుజెందె । జయ్యనలేచెన్ ,

వ॥ అంత నాతని జనని గ్రీస్తు పాదంబులపైబడి యిట్లు స్తుతించెను.

రాగము. మధ్యమావతి, — * కీర్తన * — తాళము రూపకము
 ఓ ! దయానందమా ! — మోడమలర నీదుపాదపద్మముల భజింతును =

నాదుపుత్రు నొసగినావు - వేదగృహము నిలిపినావు

మేదిని నినుదలచుచు రహి - నీదుగీర్తి జాతెడన్.

— * రక్త ప్రావ రోగ ము గల శ్రీ * —

వ॥ సమాజమందిరపు టధికారియగు యాయీరు కనిష్ఠ పుత్రికను స్వస్థపరుప నేసుస్వామి చనుచుండ జనసమూహము లాయనను వెంబడించిరి. మార్గమున పండెండొడ్డునుండి

చ॥ రమణయొకర్తుదారుణత * రంబగుదుర్భర రక్తవూరని ।
 రమణున బాధజెందుచున * ఖండదయానిధి యేసునాథున

- శ్రుమునతిభక్తి నంటనిముసంబున స్వస్థతఁజెంది యేసునా!
మముఁగొని యాడుచు జనియెమానవులెల్లకునిల్చి చూడగఁ.
- తోహర • — 1. వెంటనె దనలోనుండు ప్రభావము - నెలువ
డెనని ప్రభుడెరిగె
అంటెను మనుజుండెవడో యనితా । నచ్చ
టివారల నడిగె.
2. ఒడయుండు నుడివినమాటలు వెంటన । పడ
తుకయట నాలించె
గడగడ వడకుచు - బ్రభువాదంబులఁ । బడి
జరిగినది వచించె.

వ॥ ఎట్లన

రాగము. హిం. శోడి. • కీర్తన • తాళము. రూపకము
విన్నవమ్మ కైకొనుమోప్రభువా! నీకున్నయోచ్యత-
లన్నిరీతుల దెలిసికొంటినయ్యా=నిన్నంటఁగ నాసంకట-
మన్నా । నిర్మూలమాయె - నెన్నోవిధముల ధనంబు-
నెలమి వైద్యులకొసఁగుచు - ఖిన్నత్వముఁగొం
టిని ॥ విన్న ॥

వ॥ అంత యేసు

తోహర • — ఓ కుమారికా ! నీ విశ్వాసము - హోయన
నిన్నురక్షించె = ఈకడ నిలువక కంటికి
బొమ్మని - హితములెన్నో బోధించె.

— • పదుగురు కుష్ఠరోగులు స్వస్థులగుట • —

క. పదిమంది కుష్ఠరోగులు

ముదమున విచ్చేసి క్రీస్తు • ముందెనిలిచి వే

డ దయాసాంద్రుండవృణ్ణ

వదిలంబుగ స్వస్థపరచ • పంపెవారిక.

తోహర:— స్వస్థతనొందినవారిలో నొకడు - స్వామి
చెంతకీతెంచి = ప్రస్తుతించెనివ్విధమున బ్ర
భుపద - వద్దంబుల మదినుంచి.

రాగము. హిం|| తోడి. • కీర్తన • తాళము. ఆది.

పరలోకనాథా! - మరియసుతుడా! - మరువగనానే-
ధరను సీప్రేమక=చిరముగను సీ - పరమహాత్మ్యము-
నరుసముగఁ బ్రకటించెదక - నరులు నాశ - రీరముఁ
గని - పరమహర్షమందిరి || పరలోక ||

1. యిష్టముగ సీ-దృష్టి నాపయి - నుంచ గుప్తికఁబోయెను
సప్తమయ్యె నాదుమతికి - సృష్టిక ర్తవీమని || పర ||

ప! సోదరులారా! మానవులెల్లరు పాపభారమున మూల్గుచు
నరకదండన నొందకుండునటాల శ్రీ యేనుక్రీస్తుస్వామికరుణా
హృదయుండై యివ్విధంబున పిలుచుచున్నాడు.

క. పాపపుభారము మోయుట

కోపక శ్రమఁజెందుచు | సుక్కివులారా!

తాపంబు మాన్పివేగమె

గాపాడెదరండు మీదు | కలుషములడఁగక.

ప! ఈకృపఁగల పిలుపు సంగీకరించి క్రీస్తును హత్తుకొను మను
ష్యుడు ధన్యుడు.

—• యేసురక్షకుఁడు శిష్యులపాదములఁ గడుగుట •—

ప! దైవనందనుఁడు శత్రువులగు యూదులచేఁ జిక్కుబడక
మున్నొక్కనాటినిశీధమున శిష్యులతోగూడి భుజించుటకై

ముందుగా వారి చరణంబులఁ గడుగుచు వేతురు నమి
పంబునకు రాగా నాతడిట్లనియె.

రాగము॥ యమక.   * కీర్తన *   తాళము॥ ఆది.
దురితరహితా! - కరుణకలితా॥ - నలరువిహి॥ -
సరసజననుతా!!! = దురితదుర్గతుంజ్ఞ నాదు - చర
ణములఁ గడుగంగసరియా ? ॥ దురిత ॥

ప॥ అంత నేనుస్వామి

రాగము. యమక.   * కీర్తన *   తాళము ॥ ఆది.
నేనొనర్చు కార్యమిప్పుడు - నీవెరుంగవో సీమోను-
నేనునిన్ను గడుగకున్న-నీకునాదుపాలునున్న ॥ నే॥

ప॥ పిమ్మట వేతురాతురనున

తోహరి—తక్షణమే నాపదములఁ జేతులఁదలను గడుగు
మోవభువా! = మోక్షంబున లభియించెడు
నిత్య - మోదముఁజూపుము చేవా!!

ప॥ అంత ప్రభువు స్నానముచేసినవాడు పాదములుతక్కుమతే
మియు గడుగనక్కర లేదని ప్రత్యుత్తర మొసంగిన పిదప పరి
చర్యచేయుట విషయమీ దిగువరీతిని హెచ్చరించె.

రాగము జంఝూటి. — * కీర్తన * — తాళము ఆది.
ధరఁబరులఁగాంచి సతము నేవ - దయతోఁ జేయుడి-
ధన్యులగుదు రాహాహా? = పరమాత్ముడగు నేమీదు-
చరణంబులం గడిగితిని = స్థిరమోక్ష సౌఖ్యమునొంద
సరియైన సాధనమిదియే? ॥ధర॥

—* గె త్సే మ నే వ న ము *—

ప॥ ఇట్లు యేసుక్రీస్తుఁ డచ్చటచ్చటఁ దన మహిమ లోకంబు

నకుఁ జూపించుచు దేశమంతయుఁ దిరిగి సువార్త ప్రకటించి
గత్యేమనెతోటకు వేతురు, యాకోబు, యోహాను అను
మువ్వరు శిష్యులతోగూడి చని యందొక పరిశుద్ధస్థలం
బున తాను బోరగిలఁబడి దేవుని ప్రార్థించుచుండె.

రాగము భ్యాగ్. — కీర్తన — తాళము. ఆది.

కటకటా కావనేతఁడ్రీ! - యెముల సహింతునీధరము
కుటిలాత్ముల కరిన - కుటిలములనే - నెటులభరియింతు
సొటసొటవోపక నీయు - త్కటమగిలమిమ్ము యటు
దోచదాయ జనకుండా! - యీబాధఁ దొలగింపుము
వేగ || కట ||

1. నాచిత్తముగాదు జనక! - నీచిత్తము సిద్ధించుగాత
నీచమగు నీపాపస్మాత - మోచిక్కని తిరుగువాడ
నాచివ్యమును దయసేయుమా - సహింపనత్వము నొ
నఁగమా || కట ||

వ॥ ఇవ్విధంబున నేనుప్రభుఁ డొంటరిగా చనుట రక్తబిందువుల
వలెఁగారఁ బ్రార్థించి నిద్రించుచున్న శిష్యులఁగాంచి యిక
మేల్కొని శోధనలోఁ బడకుండునట్లుఁ (ప్రార్థింపు) డిదిగో
సమయము సమీపించెను. మనుష్యకుమారుడు పాపుల
చేతికప్పగింపఁబడుచున్నాడని యెఱిగించి యూదాయిష్కారి
యోతు, రాణువవారితో చనుచుండయేనుఁడతని వీక్షించి
శిష్యులతో

రాగము॥ భ్యాగ్. — కీర్తన — తాళము॥ రూపకము,
అదుగో! భటులేతెంచిరి నీ - న్నడపుటకు నుదేకులై

గుడియలు ఖడ్గములఁగొని న - నృపకుచు నెదురుగ
నిలిచిరి || అదిగో! ||

1. దొంగవానిఁగని పైబడు-భంగిని నన్నిపుడువారు - భం
గమునేయచు నలచి - బయలు వెడలి నక్కటా || అ ||

వ || ఇటులనేనుఁడు చెప్పుచుండగా నిష్కార్యోతను యూదా
బెట్టుగఁజని ముద్దిడగాఁ బ్రభునాథుండు.

రాగము || భ్యాగ్, —• కీర్తన •— తాళము || ఆది.
ధనమిలనాశించియు నీవిధ - మున రాతి-వేళ ముద్ది
డుచు=ఘనముగ నీవగతురకు - మరుజొమరు నప్ప
గించుటఁదగునా' || ధన ||

వ || అంతనాటి నిశీధిని

రాగము || ఛార్మిమట్టు —• కీర్తన •— తాళము || రూపకము.
వాచాత్మ్యపుడు యేసు - పైనిబడు నునియుచును
గోపంబుచే ముండు - కొరడాలతో గొట్టిరి || పా ||

1. కనులకు గంతగట్టి - కాలుచేతులను దన్నుచు
నినుగొట్టి నరుని - గనుగొనుమనిరి ప్రభుఁ || క ||

వ || ప్రధానయాజకులును శాస్త్రులు నాయస్సెఁబడి నేరమా
రోపింప నబద్ధ సాక్ష్యము నెదకుచుండిరి. అబద్ధసాక్షులనే
కులువచ్చినను సాక్ష్యము దొరకకుండె. తుదకిద్దఱు మను
ష్యు లరుదెంచి యిట్లుచెప్పినను పట్టుత్వము లేకపోయెను.

కం || నాడీతిఁడ దేవళమును

బాడుంగావించి కట్టు • వాడను నే మూ

నాడులలోనని బలికె

త్రేడుననుచు నెంతోపోత | రించెనతండే.

—, పి లా తు తీ ర్వు, —

వ॥ ప్రాతః కాలమున ప్రభువును పొంది పిలాతు సన్నిధికిఁగొని
పోగా సతజేసునిగని

ఉ॥ యూదుల రాజచంద్రునిగ , నుద్భవమొందినవాడ వీవయా
కాదని యందువాప్రజలు క్రమమృతనిన్నుక్షమింతునుమ్మనీ
మీదనుదవ్వలెన్ని తమ , మీనముదీటుచు వాడుగాడగా
వాదమునేయవయ్యప్రభు , వర్ణుడవై సభాముఖంబున

వ॥ అంత ప్రభువు,

రాగము జంఝోటి. కీర్తన తాళము త్రిపుటత్రిశ.
నీవన్నట్లే నేనే యూదులరాజు - నీవనుంధర నిక్కంబు
గనో పిలాతు!

యీవిధమున నన్ను బ్రశ్నింపగా - నేమిఫలంబుత యు
పిలాతు

వ॥ పదప

తే॥ గీ॥ జనులు క్రీస్తునెలులయిన , జంపదలచి

లేనిపోని నేరంబులె , న్నేనిమోపి

హీనముగ దూఱితుడకు న , హింపరాని

సిల్వపైఁజంపదీరుపు , జేసిరకట?

వ॥ యేసును పిలాతుసిలువవేయుటకు యూదులకప్పగింపగా

రాగము॥ కాఫీ — కీర్తన — తాళము ఆది

బడయు నొడులుపై నెఱుంగని - దొడంగి కుడి కర

మున రెల్లునిచి=కడకు శిరంబున - వడిముండ్లదిమి -

గోడుజెండగ - తేడ బలుకవదేలనంచుప్రభు క -

బాడిచిరి - వేడుకలారక॥బడ॥

ప॥ ఇత్తై అంగున

చ॥ శిబమనుబెట్టి వీపునను, చేతులఁగాళ్లనుదన్నుచుకవడి

గలువరి గుట్టకు జనుమ • కాలముదప్పెను వేగమంచుదా
రలసటఁజెందితిట్టుచున • హాగకృతిఁబై నుమియంగ నాతడు
బలుకడు గోపగింపడు కృ • పావరుడై పరిపంధివర్గము.

ప॥ అంతఁ గొందఱు స్త్రీలు శ్రీయేసు భరించుచున్న బాధ గని
నేడ్చిరి.

రాగము॥ హిం॥ తోడి — * కీర్తన * — తాళము చాళి

అయ్యా యేసయ్యా నీ బాధఁజూడలే - మయ్యా
మే మొకనిమిషంబై న=నియ్యుర్వి నీవొనరించినసత్రి-
య - లేనిన్ను బాధింపనమకట్టెను ॥ అయ్యా ॥

1. నీయందుగల నిత్యజీవమిడు నీతి - న్యాయంబుగని
నొర్వజాలక - మోయంగరాని శిల్పను మోయఁబగ
తురు - మూర్ఖులఁగొట్టుచున్నారా? ప్రభో! ॥ అయ్యా ॥

ప॥ ప్రభువు భేదమందుచున్న స్త్రీలనుగని

రాగము॥ హిం॥ తోడి — * కీర్తన * — తాళము॥ రూపకము
పరితపించెద రేటికిటుల - నెరువలేము సుదతులార !
దురితభఁతులైన మీకొ - మరులకొఱకు నేడువుడి
కరుణగల దేవుని నియము - గనుడీ॥ పరి॥

ప॥ పిదప గవ్వంబుసి గొల్లొధామెట్టకు జేరగా

చ॥ తులువలు యేసునాయకుని • తుచ్చునిగా నెదనెంచి
నూదిమే! కులగరపాదపద్మముల • గుచ్చివకాలునన
వ్యుచక్రభ్రాతృ పలుకవదేలనంచుబ్రభు • వర్చునిసి

ల్వకునంటంగొట్టదా! నలుగకతండ్రి! వీరినిదఁ యామతి
బ్రోవెనుటంచు వేడెబో.

వ॥ క్రీస్తు బాధనొందుచు నలసటచే దేహమునుండి బ్రసరించెడు
రక్తబిందువులు చమటగా మారెను. మన సాపముల
విషయమై సలగగొట్టబడిన యేసుస్వామి నించుక దలపుడు
రాగము॥ శ౦క రాధారణము. —• కీర్తన •— తాళము.

మనమునదలచుడి దై వతనయుని నేడు - తనకాయం
బిల - దునియలుజేసి - కొనెను గల్వరీపై =
మనయఘంబుల నడవఁగూర్చుచే . ఘనుడు హంతకుని
గనెన్నబడుచు - కనికరము లేని యూదులునుమియఁగ
కినుకనొందక నిలువబడియెను - తనదశాపించిన వగతు
రగోఁకదీర • వినయమునుజూపెన్ బ్రభుండు॥ మన॥

1. సిలువ పై నేసుండు - పలికిన యేడుమా - టలి ప్రభా
వమువర్ణన సేయఁదరమె నరుకిలఁ=
గలితినొందుచు - చావకమున్నె - తులువలనను జాలి
తోక్షునియింపగఁ - బలువిధములుగఁ దండ్రిని వేడెను
యలుపుఁజెందగ దేవునిసాయమా - బలముగ నడుగుచు
నగతమయినతని పలికి - కలితనముగల యాత్మకవీడెన్
మన॥

2. మరుచిరమైనక - ల్పరీగిరి చీలుట - నగలు భీతిచే
వరుండియేడ్చుట - మరునవీలొనా' =
మయు గుడితెర - బరబగచుని - చినుగుటయు
భూకంపము గల్గుట - తెరువబడిన సమాధులలో నహ॥
పరిశుద్ధులమూకలు గూడుటవర - పరమకుమారుండని

తెలియుటకిది పదవి - మరియనందనుడే రక్షకుడు!
మన!

క॥ యేనుని మరణము నిజమో

మోసమో కనుగొనదలంచి | మోగితుడొక్కం
డీసున నీతెన్ బొడువగ

కాసిలగాయంబునుండి • గారెను జలముల్.

తోహర - బడయుండు మృత్యువైదగ నేగుజితెర - నడి
ముక్తిఁజీలెగదా - చాడమియు గిరులును దక్షిణమ
యయో - గడగడపడకెగదా.

2. ఆకసమునగల రవి దాగగఁగడు - చీకటి గ్ర
మ్మెగదా - శ్రీపహుడగు క్రీస్తుండు దేవుడని -
లోకమెఱింగెదదా.

వ॥ సిలువప్రూపుపై ప్రేమాడుచున్న క్రీస్తును చూచుము కని
యిభంగి నేర్పకనుండునా

సీ॥ కొడుక నీవిట్టుల • క్రూరాశ్ములకుఁ జిక్కి

యిడుమలందుదువలచు • నెరుగనైతి

ఘనుడైన సిమ్యోను • నినుగాంచి నాలోడ

నుడివిన నుడులునే • దడవనైతి

చిటుతి వజ్రముఁబోలు • స్వీగొట్టినవార్త

మనమునరిచ్చవడంగ • వినగనైతి

నినుజంపదలవిన • జనులకిన్నులుచల్ల

గానుండగావారి • గాంచనైతి

తే॥ గీ॥ నిట్టి నాజీవితంబును • మట్టుబెట్ట

కున్న నాడయ్యె కిట్టడి • మన్నెకాడు

యెందుఁజొత్తును నికమీద • నేటితోడి

జెప్పికొందును గతియేమి • విన్ని కుట్ట.

వ! మిత్రులారా

ప్రభువు మరణమును జ్ఞాపకముఁ జేసికొనుడి.

రాగము|| హిం. ముఖారి. —• కీర్తన •— తాళము|| ఏక.

చావుగల్గెనె - దేవుని సుతుడగు యేసున కీవసుధను

భావముననుంతుడైన - బాపదీక్ష లేని ప్రభునకియో?

చా! దైవవాగ్దత్తముల - త్రోవఁబోనఁ దోచకుండి

కావరించి - దేవుని దొలగించి

యీవసుధఁజరించుచు - హీనుడనై యుండఁగా నకటా||

చావు!

రా|| యమక, —• కీర్తన •— తా|| రూపకము.

ఏమియదృశ్యము - యేసయ్యప్రేమ - నామహిమ =

కామాతురతీ - లోమెలంగి - పామరులను బేరజెలగుఁ

తాపనులను బ్రోవధరకుఁ - జేరువిధముమదినియరయ || ఏ ||

1. మనుజుకొమరుఁడనుయంకితముఁ - దనువుపై నివై చొనితన -
ఘనముఁ బొటంపక నునీచ - జనులగదిసిమనుటనరయ|| ఏ ||

2. మానవాళి - మానసముల - మర్మమున బిశాచి చెరువఁ -
బూనియుండుతరి శుద్ధాత్మ - జ్ఞానమంపిజయ మొనర్చుట || ఏ ||

3. పాప మనియెడు - పంకమునబడి - పాపు లెల్లరును సుస్థితి -
మాపు జేసికొనగఁ బ్రభున్వ - రూప మిడి యుత్తములుగ
సొనర్చుట||

4. ఇలనంతనమున - ఖలులకొరకు - శిలువపై బ్రాణములనిడియు -
సలలితమగు మోక్షమందు - స్థలముసిద్ధ మొనర్చుటఁదలఁప|| ఏ ||

ప! నాటి సాయంత్రంబున శిష్యులు పిలాతు సెలవుబొంది.

క! సన్నతమగు ప్రభుదేహము

సన్నపు వస్త్రములఁజాట్టి • సరగసమాధి

దిన్నగ నునిచిరి శిష్యులు

ఖన్నులగుచుఁబోయి రింద • ఖలజనులుగనక,

ప! పిమ్మట ప్రధానయాజకులును, శాస్త్రులుపిలాతునుదర్శించి

తోహర. — ఈ సరమాత్రుఁడు మూడవ దినమున - నింపుగ

లేచెదననియో = కాన సమాధిని భద్రము

సేయుడు - కార్యము నిజమని తెలియ.

ప! అంత పిలాతు సమాధిపై నొక పెనుబండను వేయించి

వానిపైఁదనముద్రవైచి కాపలివారలనుంచెను, ఆదివారము

తెల్లవారుచుండగా

క! పరిమళతైలము వేగమె

మరియలు గైకొనుచువచ్చి • మాన్యండగుశ్రీ

పరమాత్ముడేను క్రీస్తుని

చరణంబుల పూజనలువ • సాగిరిపేర్చిన్,

తోహర. — రాతిసమీపంబున నొక దైవ - దూతనుగాంచి

సమాధిన్ = ఆదరమునగని బ్రభులేడని యీ

రీతిగ నేడ్చిరి పృథ్విన్.

రాగము! జంఝూటి • కీర్తన • తాళము! రూపకము.

ప్రభునెవఁడొగొంచుబోయె-బ్రభునిమోముఁ గానము

శుభదినంబని క్రీస్తుబూజ-నేయవచ్చితి మక్కటా! ప్ర

వ॥ ఇట్లు దుఖించు నారీమణులతో దూత యిట్లనియె.

తోవార, — సందియమేటికి మన నాధుండీ - స్థలమున లేడు
సుమండీ-ముందుగ మీకం తెను గలిలయ్యకు-
మోదఁబున జనబొండీ

— • కీర్తన • —

(ఇంగ్లీషురాగము)

1. మరణమున్ జయించెను - పరమసుతుండేసుడు
ధరసమాధిబంధముల్-కొరత లేకదుగించెను
నరసమాజమా! - పరుగులెత్తుమా
శిరములెత్తుమా! - గౌరవింపుమా
పరమహాత్మపురుషుఁడీత - డనునుచునమ్ముమా
  2. నిజసువార్తయేసుడే- భజననొందనర్హుడే
సుజనమిత్రబంధుడే - వృజినములు హరించును
  3. ధీరశ్రేష్ఠుఁడీతఁడు - ఘోరవైరి గూల్చెను
పారమార్థికంబగు ప్రాణన్నేహితుండహా.
  4. మోక్షవాసమొసఁగెడు - రక్షకుండులేచెను
మోక్షరాజ్యమర్చు - సాక్షి యేసుక్రీస్తుహా.
- వ॥ ఇట్లుపల్కినతోడనే వార లేగి క్రీస్తుశిష్యుల కెరింగింప వేతు
రత్యాతరమున ప్రభుసమాధిజేరి యందు వస్త్రంబులు
దక్క మతేమియు లేకుంటగాంచి సంతనంబున పౌరులు
కెఱింగించిన పిదప

—• ప్ర భు ని ప్ర త్య క్ష త లు •—

రాగము॥ శృంగరాభరణము. • కీర్తన • తాళము॥ రూపకము.

పరమృక్షకుండు ప్రథమంబున శ్రీ-మయ్యమగ్ధలేనెకుఁ
గొప్పడె నెరుపలేమున గ్రీస్తునొందిన - మరణమున్
ధ్యానించుచు నిమ్మాయ్పురమునకు జనుచున్నట్లొవతు-
మరియొకనికి దర్శనమునిడఁ బ్రభుండు ॥పర॥

1. కీడుమూడునంచునొక్క-మేడగదిని పదుగురు శిష్యుల్
గూడియుండ దర్శనమొనఁగి - సంతసింపజేసి - నాడె
మైనశుద్ధాత్మశైక్స-దోడుగానంపుదునని వచించెను ॥ప॥
2. సీమోనను వేతుగుని బేర్చెద - ఛించె నేనునొక్కసారి
తోమాకగుపడి సందియంబును-దొలగించెను మృత్యుం
జయుండు-క్షేమమారసి యేనురుగునికి - ప్రేమమూర్తి
దర్శనమొనంగెను ॥ పర ॥

ప॥ పిదప పదునొకండుమంది శిష్యులనొ సేస స్వామి గలిలయ
లోనిపర్వతమునకుగోనిపోయి వారి నాశ్వీరదించి యిట్లు
నాజినొసంగె;—

రాగము॥ కళ్యాణి. • కీర్తన • తాళము॥ రూపకము
భూదిగంతములకు నాదు-వేదవాక్యము బాదుకొనఁగఁ
జాటుకి మిము - బాయకనుండెదను గదిసి ॥భూ॥

1. నన్ను రక్షకునిగఁదలఁచి నమ్ముజనులకు నన్ని వేళలందు
బాప్తిస్మ - మనుగ్రహింపుడర్చిలిని ॥భూ॥

ప॥ అంత జగద్రక్షకుండగు యేసుస్వామి వారిలోనుండి ప్రత్యే
కింపబడి పరలోకమున కారోహణుడాయెను.

తే॥ గీ॥ ఏరుమోక్షంబు వడయంగ • నిచ్చగింతో
 వారుశీయేసుదాసులై • వసుధయోగున్
 లనగను త్తమోత్తములన • భ్యాతినొంది
 నలలితంబు జీవింప • వలయుజండి.

— • మంగళము • —

రాగము॥ భ్యాగ్. • క్తిరస • తాళము॥ ఆది.

మంగళమే దేవునిగొమరునకు - మంగళమే స్తోత్రార్హ
 నకు=మంగళమే శుద్ధాత్మదేవునకు - మంగళమే జగ
 దీశునకు ॥మంగ॥

15024